

בעניין

1. מוחמד מוסטפא חסיין ת.ז. 213551914 (קטין)
- ע"י הוריו – אפוטרופסיו התובעים 2,3
2. דלאל מוסטפא חסיין ת.ז. 060606464
3. נור אלדין מוסטפא חסיין ת.ז. 026338590
- מכפר נחף
- באמצעות עוה"ד אורי גלבוע ו/או עמית אוריה
- מרחוב ברקוביץ 4 תל אביב 6133002
- טלפון: 03-6935235 פקס: 03-69352005

להלן: התובעים

- נגד -

1. ד"ר אלינה מיכאלי מ.ר. 23650
- רח' יפה נוף 30 נשר
2. ד"ר מוחמד קיס מ.ר. 19417
- רח' צה"ל 17/8 כרמיאל
3. ד"ר רפי קורנבלום מ.ר. 12240
- רח' מורד הגיא 100 כרמיאל
4. קופת חולים לאומית
- רח' שפרינצק 23 תל אביב
5. תחנת טיפת חלב – נחף.
- כפר נחף
6. בית החולים לגליל המערבי – נהריה
- נהריה
7. מדינת ישראל
- הנתבעים 5-7 באמצעות פרקליטות אזרחית – תל אביב
- רח' הנרייטה סאלד 1 הדר דפנה
- ת.ד. 33475 תל אביב 64294

להלן: הנתבעים

מהות התביעה: רשלנות רפואית / נזקי גוף – תביעה בעילת חיים בעוולה/הולדה בעוולה.
 סכום התביעה: מעל 2.5 מליון ₪

כתב תביעה

הצדדים

1. התובע 1, קטין, תושב ישראל, נולדה ביום 15.9.02 בבית החולים הנתבע 6, ומגישה תביעה זו באמצעות הוריו, אפוטרופסיו הטבעיים, התובעים 2,3, בעילה של חיים בעוולה.
2. התובעת 2, תושבת ישראל, ילידת 1982, אמו ואפוטרופוסתו של התובע 1, מגישה תביעה זו כמיטיבה של התובע 1 וכן בעילה של הולדה בעוולה.
3. התובע 3, תושב ישראל, יליד 1972, אביו ואפוטרופסו של התובע 1, מגיש תביעה זו כמיטיב של התובע 1 וכן בעילה של הולדה בעוולה.
4. הנתבעים 1-3 הינם רופאים אשר טיפלו בתובעת 2 במהלך הריונה, הנתבעת 1 במסגרת עבודתה בקופת חולים לאומית (הנתבעת 4), הנתבע 2 כרופא עצמאי,

- והנתבע 3 במסגרת עבודתו בסניף טיפת חלב שבבעלות הנתבעת 7. הנתבעים 1-3 נושאים, ביחד ולחוד, באחריות ישירה לאי ביצוע ו/או אי הפניית הנתבעת לביצוע הבדיקות המתאימות שהיו מביאות לגילוי הפגם המוחי ממנו סובל התובע 1, גילוי שהיה מביא להפסקת ההריון מבעוד מועד, ומניעת הלידה של התובע 1 במומו.
5. הנתבעת 4 הינה קופת חולים בה הייתה חברה התובעת 2 בתקופה הרלבנטית, דהיינו תקופת ההריון בסיומו נולד התובע, ובמסגרתה בוצע מעקב ההריון של התובעת 2.
6. הנתבעים 5-6 הינם מרכזים רפואיים בבעלות ו/או בניהול ו/או באחריות הנתבעת 7 שגם בהם בוצע מעקב ההריון של התובעת 2, בתקופת ההריון הרלבנטי בסיומו נולד התובע 1.
7. הנתבעים 4-7 נושאים באחריות שילוחית ו/או ישירה לפעולות רופאיהם ולפעילות המרכזים הרפואיים בהם בוצע מעקב ההריון של התובעת 2 ונושאים באחריות מלאה ישירה ו/או שילוחית לאי ביצוע ו/או אי הפניית התובעת 2 לביצוע הבדיקות המתאימות שהיו מביאות לגילוי הפגם המוחי ממנו סובל התובע 1 באופן שהיה מביא לסיום ההריון מבעוד מועד ומניעת הלידה של התובע 1 במומו.

העובדות

8. ההריון בשנת 2002 בסיומו נולד התובע 1, היה הריונה הראשון של התובעת 2 אז בת 20. לתובעת 2 לא היה כל מידע באשר לסוג הבדיקות שעליה לבצע במהלך ההריון והיא סמכה באופן מלא אל שיקול הדעת של הרופאים, הנתבעים 1-3, אליהם פנתה ו/או הופנתה לצורך מעקב הריון ו/או ביצוע בדיקות במהלך ההריון.
9. למרות זאת, בניגוד לפרקטיקה הרפואית הנהוגה, לא הופנתה התובעת 2 כלל ע"י מי מהנתבעים, לבדיקות סקירת מערכות, וגם בדיקות US רגילות כמעט ולא נעשו במהלך ההריון (שתיים בלבד) וכאשר כבר בוצעו, לא נמדד בהן היקף ראש העובר.
10. התובעת 2 נבדקה בשבוע העשירי להריונה ע"י הנתבעת 1, רופאה המתיימרת "להיות רופאת נשים" (לפי החותמת ברשומה) אך כלל אינה בעלת מומחיות במיילדות ובגניקולוגיה, זאת במסגרת קופת החולים בה הייתה מבוטחת התובעת 2, קופת חולים מאוחדת - הנתבעת 4, בהמשך נרשם ע"י הנתבעת 1, ביום 22.7.02, כי התובעת 2 נמצאת במעקב אצל ד"ר קיס, וביום 9.9.02 נרשמו על ידה ההנחיות ליולדת לשבוע האחרון של ההריון.
11. במסגרת טיפת חלב נבדקה התובעת בשבוע ה 21 ע"י ד"ר רפי קורנבלום, הנתבע 3.
12. על פי הרשומה עברה התובעת שתי בדיקות US שאינן בדיקות סקירת מערכות אצל ד"ר קיס, הנתבע 2 (20.4.02 שבוע 19, 28.5.02 שבוע 25).
13. ביום 3.9.02 פנתה התובעת 2 לקופת חולים לאומית ולמיון בית החולים בנהריה, הנתבע 6, בחשש לירידת מים, התובעת נבדקה נמצא כי אין בעיה והיא שוחררה לביתה.
14. ביום 15.9.02 ילדה התובעת 2 את בנה התובע 1.
15. בשנים שלאחר לידתו אובחן התובע 1 כסובל ממיקרוצפליה (זעירות ראש), עם פיגור שכלי נמוך - בינוני, עיכוב התפתחותי ניכר, מחלה דגנרטיבית מתקדמת, אי שקט פסיכומטרי קשה, התנהגות פרועה חסרת גבולות ואלימה ותקשורת דלה. בנוסף סובל מפזילה ובעיות ראייה, בעיות מוטוריות קשות, היעדר רפלקסים גידיים, פגיעה פריפרית וסנסורית - מתקשה בהליכה, סובל מפרקים בולטים, מאי שליטה בסוגרים ומבעיות עיכול. כל אלה נגרמו עקב פגם מוחי שניתן היה לגלות במהלך ההריון אילו היה נעשה מעקב ראוי כנדרש ברפואה סבירה.

16. בבדיקת MRI מח מיום 1.4.06 נמצא : "איחור במיליניזציה וקורפוס קלוזום דק. החומר הלבן התת קורטיאלי הטמפורלי לא עבר מיאליניזציה והקפסולה אינטרנה דקה מהצפוי.
17. בבדיקת MRI מח מיום 30.11.10 נמצא : "הפרעה קומיסורלית הכוללת אגנוזיס של הקומיסורה הקדמית של הקורפוס קלוזום בחלקו האחורי. היפומיאליניזציה מעטה וסימטרית של החומר הלבן הפריורטיקאלי."
18. בדיקת EMG מיום 10.6.2010, העלתה "תמונה נירופיזיולוגית המתאימה לפולי נירופטיה סנסורית"

אחריות הנתבעים

19. חוות הדעת של ד"ר רמי מאור בתחום המיילדות ושל ד"ר שי מנשקו מומחה בתחום רפואת ילדים ונירולוגית ילדים והתפתחות הילד, אשר מצורפות לתביעה כחלק בלתי נפרד הימנה, קובעות כי הנתבעים התרשלו במעקב ההריון לילדת התובעת 2, נמנעו מלהפנות אותה לבדיקות US וסקירת מערכות כנדרש, ובכך גרמו לאי גילוי הפגם המוחי אצל התובע 1 בעודו עובר, פגם אשר גילוי במהלך ההריון, היה מביא בוודאות לביצוע בדיקות מתקדמות ולהמלצה והחלטה צפויה בדבר הפסקת ההריון, באופן מידי ובכך למנוע את חיי הסבל שכפו על התובע 1 ועל הוריו התובעים 1-2.
- חוות הדעת של ד"ר רמי מאור מצורפת כנספח א' לכתב התביעה.**
חוות הדעת של ד"ר שי מנשקו מצורפת כנספח ב' לכתב התביעה.
20. על פי חוות דעתו של ד"ר מאור, מעקב ההריון לו זכתה התובעת 2, היה דל ביותר ולא נוהל על פי הנחיות משרד הבריאות וניירות העמדה של האיגוד הישראלי למיילדות וגניקולוגיה.
21. כך בניגוד להנחיות אשר דורשות חמש פגישות לפחות עם רופא מומחה בגניקולוגיה ומיילדות והפניה לבדיקות סקירת מערכות ובדיקות US המספקות נתונים על תקינות האיברים השונים בעובר התפתחותם וגודלם, נפגשה התובעת עם הרופאה שעקבה אחר ההריון במסגרת הקופה, ואשר כלל אינה מומחית בגניקולוגיה ומיילדות, שלוש פעמים בלבד, פעם אחת בתחילת ההריון ופעמיים לקראת סופו בשבוע 9-38.
22. בניגוד להנחיות ולפרקטיקה רפואית סבירה, לא הופנתה התובעת בשום שלב לבדיקת סקירת מערכות. אין ברשומה כל הפניה לביצוע סקירת מערכות מוקדמת ומאוחרת ואף במסמכי בית החולים בעת הקבלה ללידה נרשם כי לא עברה סקירת מערכות.
23. כאמור בחוות הדעת הן של ד"ר מאור והן של ד"ר מנשקו, הממצאים בבדיקות ה MRI מוח שבוצעו לאחר הלידה: מיקרוצפליה (זעירות ראש) וחוסר בהתפתחות הקורפוס קלוזום (מבנה המחבר בין שתי ההמיספרות של המוח), הינם מסוג המומים שניתן לגלות באמצעות סקירות סונוגרפיות, אם היו מתבצעות כנדרש.
24. כאמור בחוות דעתו של ד"ר מאור, אין ספק כי מעקב רפואי ראוי בידי מומחה למיילדות והפניה לסקירת מערכות ובדיקות US מתאימות, בהתאם להנחיות ולפרקטיקה הרפואית הנהוגת בשנת 2002, היו מביא לגילוי המומים קרי הבעיה בגדילת הראש (מיקרוצפליה) יחד עם חוסר התפתחות חלקית של הקורפוס קלוזום.
25. ממצאים אלה שניתן וצריך היה לגלות, מלמדים על כשלים התפתחותיים של המוח ולצפי בהסתברות גבוהה של לידת תינוק הסובל מהפרעות התפתחותיות קשות ופיגור שכלי, כפי שקרה בפועל מסירת מידע זה לידי התובעת 2 בזמן אמת, היה מאפשר לה לפנות לועדה להפסקת הריונות שהייתה מאשרת את הפסקת ההריון.

26. כאמור בחוות דעתו של פרופ' מנשקו, במקרים בהם קיים חוסר של הקורפוס קלוסום מעל ל 70% מבעלי המום לוקים בעיכוב התפתחותי כאשר כמעט 40% מאובחנים עם פיגור שכלי. כמו כן על פי הספרות המדעית, הסיכון ללקות בפיגור שכלי כאשר היקף הראש קטן ב 2-3 סטיות תקן מן הממוצע (מיקרוצפליה) הוא 33%. על פי התייעוד הרפואי בגיל 7 היה היקף הראש של התובע 1 48 ס"מ בלבד השווה להיקף ראש ממוצע של ילד בן שנה, ערך המשקף יותר משלוש סטיות תקן מתחת לממוצע לגילו, ופרוגנוזה גרוע ביותר באשר ליכולותיו השכליות.
27. על פי חוות דעת ממצאי המיקרוצפליות ותת ההתפתחות של הקורפוס קלוסום, שניתן היה לאבחן במהלך ההריון, מסבירים את הפיגור השכלי הבינוני – נמוך בו לוקה התובע 1.
28. מניעת מידע זה מהיולדת, בשל אי הפנייתה לבדיקות המתאימות, הביא ללידתו של התובע 1 במומו קרי, סובל פיגור שכלי קשה, ופיגור התפתחותי רב מערכת, המקימים עילת תביעה של "חיים בעוולה" לתובע 1 ו"הולדה בעוולה" להוריו התובעים 2-3.
29. כאמור בחוות דעתו של ד"ר מנשקו, אין ספק כי לולא התרשל הצוות הרפואי במעקב וניהול הריון תקין כנהוג בפרקטיקה הרפואית, ניתן היה לאתר ולאבחן את הפגם בו לוקה התובע 1, להמליץ על סיום ההריון ולמנוע את הסבל בו שרוי התובע 1 והוריו התובעים 2,3, לכל ימי חייו.
30. התובעים יטענו כי גילוי המומים כנדרש ומתן הסבר לתובעים 2,3 על הסיכון הגבוה לקיומו של פיגור שכלי ופיגור התפתחותי בעטיים, היה מביא להחלטה מיידית שלהם על הפסקת ההריון, בקשה שהייתה מאושרת ללא ספק ע"י הועדה להפסקת הריון.
31. מבלי לגרוע מן האמור עד כאן, יטענו התובעים כי אי גילוי המומים ואי הפסקת ההריון עקב כך, נגרמה עקב התרשלות הנתבעים ו/או מי מהם ו/או רופאיהם ו/או עובדיהם שפעלו בשמם ו/או מטעמם ו/או שהועסקו על ידם באותה עת וכתוצאה ממעשיהם ו/או מחדליהם הרשלניים והפרת חובת הזהירות מצדם כלפי התובעים. בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:
- א. לא פעלו כפי שרופא סביר היה פועל בנסיבות העניין ו/או
- ב. התרשלו בביצוע המעקב ההריוני לתובעת 2 ו/או
- ג. טיפלו בתובעת 2 בחוסר מקצועיות ובניגוד לסטנדרט מקצועי ורפואי מקובל ו/או
- ד. ביצעו מעקב רפואי בתובעת 2 מבלי שהיו להם את הכישורים לכך ו/או
- ה. לא הפנו את התובעת לבדיקות סקירת מערכות ובדיקות US נחוצות למעקב אחר היקף ראש העובר וגילוי פגמים במוח העובר. ו/או
- ו. חרצו את גורלם של התובעים בכך שמחדלם גרם ללידת התובע 1 במומו, במקום להביא להחלטה על הפסקת ההריון ומניעת הלידה ו/או
- ז. פגעו בזכות הבחירה של התובעים 2-3 להפסיק את ההריון ולמנוע הבאת ילד פגוע ו/או
- ח. גרמו ל"חיים בעוולה" – לתובע 1, ו"הולדה בעוולה" – לתובעים 2-3 ו/או
- ט. פגעו באוטונומיה של התובעים 2-3 ובאוטונומיה של התובעת 2 על גופה ו/או
- י. לא פעלו לפי הנחיות משרד הבריאות והאיגוד הישראלי לגניקולוגיה ומיילדות ו/או

יא. הנתבעים 4-7 העסיקו רופאים שאינם רופאים גניקולוגיים לצורך מעקב הריון, תוך שימוש מטעה בתואר "רופא נשים". ו/או

יב. לא נהגו כפי שמוסד רפואי סביר ו/או רופאים סבירים היו נוהגים בנסיבות העניין ובכך גרמו לאי גילוי המומים ו/או הפגמים במוח העובר, שגילויים היה מביא בוודאות להפסקת ההריון.

32. אלמלא רשלנות הנתבעים ניתן היה להביא לסיום ההריון ומניעת לידתו של התובע 1 במומו. תחת זאת נגזרו על התובע 1 ולצמיתות חיי סבל נוראי, כשהוא סובל מפגור שכלי קשה, אי שקט פסיכומטרי קשה, התנהגות פרועה ואלימה, ושלל ליקויים מוטוריים סנסוריים ואחרים כמפורט ברשומה הרפואית ובחוות הדעת – התובע 1 חי "חיים" נטולי משמעות ותוכן בעל ערך, אך מלאי סבל וקשיים הן לתובע 1 והן להוריו ולמשפחתו.

הקשר הסיבתי

33. התובעים יטענו כי אילו היו מאבחנים את החסר והפגמים המוחיים שתוארו לעיל, במהלך ההריון, והמידע היה נמסר לתובעים 2-3, היו מבקשים ההורים להפסיק את ההריון בשל הסיכונים הנובעים מן המומים, ולנוכח חומרת המומים והסיכונים הנובעים מהם, הייתה הועדה להפסקת הריון מאשרת את הפסקתו.

34. התובעים יטענו, כי עקב לידתו של התובע 1 במומיו הקשים, עומדת לו עילת תביעה של "חיים בעוולה" ואילו להוריו התובעים 2-3 עומדת עילת תביעה של "הולדה בעוולה" מעבר לעילת התביעה כמיטיבים של התובע 1 בעילת התביעה שלו.

העברת נטל השכנוע בשל נזק ראייתי

35. מבלי לגרוע מכל טענה, יטענו התובעים כי על הנתבעים מוטל ובמלואו נטל השכנוע להוכיח כי לא הייתה רשלנות מצידם ו/או מצד הצוות הרפואי בבית החולים במעקב ההריון של היולדת התובעת 2, ו/או כי אין קשר סיבתי בין מחדליהם לבין אי גילוי המומים ואי הפסקת ההריון בשל הנזק הראייתי שנגרם לתובעים, באי ביצוע סקירות המערכות ובדיקות ה US הנדרשות במהלך ההריון, והיעדר נתונים באשר להיקף הראש במהלך ההריון וממצאי מבנה המוח במהלך ההריון.

נזק ראייתי בעילת תביעה עצמאית

36. לחלופין ולמען הזהירות יטענו התובעים כי קמה להם עילה תביעה עצמאית בגין הנזק הראייתי, שנגרם להם כאמור, ככל שיקבע כי אין ביכולתם להוכיח את מעשה הרשלנות של הנתבעים ו/או את הקשר הסיבתי בינו לבין אי הפסקת ההריון, בשל היעדר נתונים כאמור. על כן נושאים הנתבעים באחריות לנזק שנגרם להם, שהינו בגובה הפיצוי לו היו זכאים, אם אכן היו בידיהם הנתונים הנדרשים בקשר להיקף המוח ומבנה המוח, כדי להוכיח רשלנות וקשר סיבתי כאמור.

הפרת חובה חקוקה

37. הנתבעים ו/או מי מטעמם הפרו חובות חקוקות המוטלות עליהם על פי כל דין ובפרט על פי חוק זכויות החולה, התשנ"ו – 1996, בכך שלא הציגו בפני התובעים את החוסה לבצע שתי בדיקות סקירת מערכות ואת האופציה המומלצת להפסקת ההריון לאור מצב העובר כאמור לעיל.

פגיעה באוטונומיה

38. באי ביצוע הבדיקות לאיתור המומים ואי מתן המידע הנדרש על מצב העובר לתובעים 2-3, פגעו הנתבעים, באופן אנוש, באוטונומיה של התובעים 2-3 להחליט אם ברצונם להביא להפסקת ההריון ולהמנע מהולדת התובע 1 במומו הצפוי. פגיעה זו הסבה לתובעים כולם תסכול, וצער עמוק על כך שנמנעה מהם הזכות לשלוט בגורלם ובחיייהם, נוכח מצבו הקשה של התובע 1.

פירוט הנזק לתובעים

39. חוות הדעת של ד"ר שי מנשקו המצורפת כנספח ב' לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד הימנה - מתארת את מצבו הרפואי של התובע 1 מאז לידתה. מחוות הדעת עולה כי התובע 1 סובל מפיגור שכלי והתפתחותי קשה, המלווה באי שקט פסיכומטרי קשה, עם מחלה דגנרטיבית מתקדמת. התנהגותו פרועה, חסרת גבולות ואלימה. הוא סובל מתקשורת ירודה, קשיים סנסוריים – מוטוריים, קשיי הליכה, ליקוי ראייה ופזילה. כל אלה יהיו מנת חלקו ומנת חלקם של הוריו התובעים 2,3 גם בעתיד ולצמיתות.

40. כעולה מחוות הדעת של ד"ר מנשקו, התובע 1, בן 13 שנים, מצוי בפיגור התפתחותי, באי שקט פסיכומטרי, נמצא ברמה תפקודית של פיגור עמוק עם רמה שכלית נמוכה מאד. הוא אינו מדבר ומבין רק דברים פשוטים, מקבל טיפול תרופתי להרגעה ועיצוב התנהגותי. הוא אינו מתקשר עם הסביבה.

41. התובע לומד במעון יום בירכא לילדים עם פיגור ובעיות התנהגות קשות. אליו מגיע בהסעה ובליוי צמוד.

42. התובע 1 זקוק לעזרה של לפחות אדם אחד בכל פעולות היומיום.

43. התובע 1 זקוק לליווי צמוד בכל הפעולות הבסיסיות ובכלל זקוק לעזרה צמודה של אדם אחד לפחות לאורך כל שעות היממה.

44. התובע אינו מסוגל לאכול לבדו בצורה אפקטיבית ואינו מביע צורך באכילה וזקוק לשם כך לליווי צמוד.

45. התובע אינו מודע לצרכיו ולצורך בהגיינה אישית ואינו שולט בצרכיו, הוא מסתובב עם חיתול שיש להחליף לו באופן תכוף. שאותו הוא גם נוטה להוריד.

46. הלבשה והנהלה של התובע 1 נעשית באופן מלא ע"י הוריו. הוא אינו עצמאי כלל, איננו מודע לצורך בהלבשה ולעיתים מתנגד לכך.

47. התובע סובל מהליכה על בסיס רחב, עם רפלקסים גידיים מוגברים באזור ביספס/פטאלרים, ועקב שיתוף פעולה ירוד לא ניתן להעריך חסר נוירולוגי באופן מלא. נמצא סימן GOWER חיובי כולל ספק ע"ש בבינסקי חיובי.

48. התובע סובל מהתנהגות קשה שגורמת לחוסר התאמה סוציאלית והפרעה בתפקוד ברמה קשה.

הנכות הרפואית

49. על פי חוות דעתו של ד"ר מנשקו - לתובע 1 נכות רפואית צמיתה משוקללת של 98% בגין:
- א. איבוד מוחלט של השליטה על השוער - 80% נכות לפי סעיף 15 (6) לתקנות מל"ל.
- ב. הפרעות נפשיות אורגניות, מצב פסיכוטי וירידה קוגניטיבית קשה וקבועה, עם תלות בזולת בתפקודי היומיום - 70% נכות לפי סעיף 33 (א') (6) לתקנות המל"ל.
- ג. פיגור שכלי בינוני - 65% נכות לפי סעיף 91 (3) לתקנות המל"ל.

פירוט הנזק, הנכות התפקודית והצרכים בעטיה

50. כאמור בחוות דעתו של פרופ' מנשקו מאז היוולדו ועד יומו האחרון היה ויהיה התובע 1 תלוי באופן מוחלט בעזרת הזולת בכל תפקודי היומיום כולל האכלה, הלבשה, הנעלה, הפשטה, רחצה והגיינה אישית לאורך כל שעות היממה.
51. התובע 1 נעדר כמעט כל יכולת לתקשורת עם הסביבה לרבות העדר כמעט מוחלט של מלל ויכולת לבצע פקודות כלשהו. עקב נהפיגור השכלי ממנו הוא סובל נשלל מן התובע 1 כל מימד של חיים עצמאיים ותקינים. התובע 1 אינו מסוגל ליצירת קשר משמעותי ותקין עם הסביבה ונטול כושר השתכרות.
52. התובע 1 מתקשה בעל הפרעות התנהגות קשות מאד, כולל אלימות, ומתקשה בניידות, וזקוק לפיכך לעזרה והשגחה קבועים.
53. לתובעים נגרמו ויגרמו הוצאות בגין נסיעות לטיפולים רפואיים, הוצאות ניידות ואביזרים לצורך ניידות.
54. **טיפולים רפואיים ופרהרפואיים** - בשל מצבו נזק התובע וזקק התובע בעתיד לטיפולים רפואיים תכופים וטיפול תרופתי קבוע על התובע 1 להיות במעקב רפואי רציף נוירולוגי אורטופדי וכן במעקב וטיפול מרפאת שיניים למטופלים בעלי מוגבלויות תפקודיות מורכבות. בנוסף, התובע 1 נזקק וזקק באופן קבוע לטיפולי פיזיותרפיה בהיקף של פעם בשבוע, טיפולי הידרותרפיה בהיקף של פעם בשבוע, טיפולי ריפוי בעיסוק בהיקף של פעם בשבוע, טיפול ע"י מדריכת ראייה בהיקף של פעם בשבוע. בעתיד יהיה צורך בשילוב התובע בפעילויות יעודיות לילדים עם צרכים מיוחדים כגון רכיבה טיפולית או פעילות במסגרת עמותת "אתגרים" וכו'.
55. התובעים 2,3 נזקקים וזקקו לליווי והדרכה ע"י פסיכולוגית ילדים בתדירות של פעם בחודש.
56. **עזרה מלאה** - התובע שולב במסגרת יומית של מעון דרור לילדים עם מוגבלויות רב תחומיות בכפר ירכא מסגרות מסוג זה קיימות בישראל עד גיל 21. גם לאחר מכן יהיה התובע 1 זקוק למטפל קבוע במהלך כל שעות היממה על מנת לספק את כל צרכי האישיים בבית הוריו עד יומו האחרון.
57. **התאמת דירת המגורים** - לאור הנכות המוטורית והצורך במלווה צמוד, יהיה צורך בהתאמת דירת המגורים למוגבלויותיו כולל קומת קרקע או דירה עם מעלית וחניה צמודה עם פתחים נרחבים למעבר עגלה וכסא גלגלים ומקומות אחסון לציווד הדרוש לתפקודו של התובע 1. על הדירה לכלול חדר רחצה מרווח המתאים לצרכיו של התובע 1, חדר עם שירותים למגורי המטפל ומיזוג אויר.

58. **אביזרים מיוחדים** - התובע 1 יזקק לכל ימי חייו לאביזרים המתאימים לטיפול באדם עם מוגבלויות כשלו כולל: מיטה ומזרון מותאמים, עמידון, הליכון, ערסל, כסא רחצה ואמצעי העברה ממקום למקום, כסא גלגלים ועגלה, מנוף.
59. **ניידות** – לשם ניידות יזקקו התובעים לרכב מותאם להוביל כסא נכים המצויד במעליון להעברת הכסא.
60. עקב אופי ועצמת נכותו התובע 1 נטול לחלוטין לצמיחות כל כושר השתכרות ואין ביכולתו לרכוש השכלה ומקצוע ויהיה תלוי בזולת לסיפוק צרכיו. עם הגיעו לגיל בגרות יהיו צריכים התובעים 2-3 להתמנות לאפוטרופסיו.
61. עקב נכותו נשללה מן התובע 1 היכולת להקים משפחה משלו.
62. תביעת התובעים 2-3 היא תביעת מיטיבים לפי חוק לתיקון דיני הניזקין האזרחיים (הטבת נזקי גוף), תשכ"ד – 1964 ככל שהדברים נוגעים לעילת התביעה של התובע 1 בעילת "חיים בעולה".
63. התובעים 2-3 הם, כמבואר ברישא של כתב תביעה זה, הוריו ואפוטרופסיו הטבעיים של התובע 1.
64. התובעים 2-3 דואגים להסעתו של התובע 1 לטיפולים רפואיים ומסגרות טיפוליות ונושאים בכל ההוצאות המיוחדות הכרוכות בטיפול בילד במצבו של התובע 1.
65. מאז לידתו, וגם לאחר שהתחוויר לאשורו מצבו הקשה, מטפלים התובעים 2-3 באהבה ומסירות בתובע בביתם לאורך כל שעות היממה, למעט פרק הזמן בו הוא מצוי במעון מתאים, זאת על מנת להקל עליו ככל הניתן, ומתוך תקווה ואמונה כי יוכלו לגרום ולו במעט לשיפור במצבו ובאיכות חייו.
66. התובעים 2,3 מתמסרים לטיפול בתובע 1 וסיפוק צרכיו על כל הכרוך בכך. בהתחשב בהשקעה העצומה בתובע 1 בזמן ובכסף, נאלצים התובעים לוותר על חלק ניכר מהנאות החיים שלהם עצמם לרבות יציאה לחופשות משמעותיות ובילויים וגם פוטנציאל השתכרותם נפגע משמעותית.
67. לתובעים 2-3 נגרמו ויגרמו הוצאות מוגברות בגין צרכיו הרפואיים והסיעודיים של התובע 1. התובעים שומרים על זכותם לצרף בהמשך חוות דעת ביחס לצרכים השיקומיים ולעלויות מפורטות של הצרכים הנ"ל.
68. מעבר לטיפול הרצוף של התובעים 2,3 בתובעת 1, הם נזקקו נזקקים ויזקקו להסתייע בעזרה מוגברת של מטפלים קבועים וזמניים לאורך כל שעות היממה.
69. לתובעים 2,3 נגרמו ויגרמו הפסדי השתכרות עקב הצורך לסעוד את התובע 1 ולטפל בו.
70. חייהם של התובעים 2-3 השתנו מקצה לקצה, הן מבחינה כלכלית והן מבחינה חברתית ונפשית. הם מבינים ומכירים בעובדה שכך ימשיכו חייהם להתנהל עד יומם האחרון ומוכנים להקרבה הכרוכה בכך ובלבד שתקיים התקווה היחידה בליבם והיא, שבתקופה בה ימצא התובע 1 תחת טיפולם והשגחתם וגם אחר כך לאחרית ימיהם הוא לא תסבול מעבר למה שנכפה עליו בשל מצבו, ויחיה חיים סבירים ונוחים ככל הניתן כשהוא מוקף ומוגן באהבת הוריו ובני משפחתו.
71. העלות החודשית העודפת לטיפול בתובע 1 מדי חודש מוערכת ע"י התובעים ב 7,000 ₪ לחודש בנוסף לעלויות ההשתתפות במסגרות החינוכיות.

72. קשה להפריז בעוצמת הכאב הייסורים והסבל שנגזרו על התובע 1 ועל הוריו התובעים 2-3 באי גילוי המומים במהלך ההריון ואי הפסקתו. התובע סובל מפיגור שכלי קשה, המלווה בהתנהגות פרועה ובלתי נשלטת, ותקשורת ירודה במיוחד, כל אלה הופכים את חייו לחיים קשים, מתישים, הגורמים רק עגמת נפש, צער, וקושי לו ולסביבתו ובעיקר להוריו הנושאים בעול גידולו.

73. פירוט נזקי התובעים:

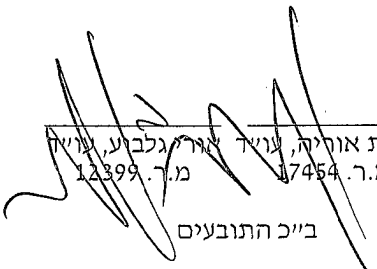
נזק מיוחד

1. הוצאות חינוך מיוחד, הוצאות רפואיות ופרהרפואיות, תרופות, אביזרים מיוחדים, כביסה מוגברת חיתולים ומיזוג – 500,000 ש"ח.
2. נסיעות וניידות לעבר – 50,000 ₪.
3. הוצאות עזרת הזולת וסיעוד בעבר כולל עזרת בני משפחה ובהתחשב בהפסד השתכרות של התובעים ואבדן הנאות החיים – 1,000,000 ש"ח.
4. שכ"ט מומחים – 40,000 ₪

נזק כללי

1. פיצוי בגין כאב וסבל ואבדן הנאות החיים לתובע 1 בגין שנגזרו עליו "חיים בעוולה" ולתובעים 2,3 בגין "הולדה בעוולה" -
  2. הפסד כושר השתכרות מוחלט לתובעת 1 בעתיד -
  3. הפסד מוחלט של פנסיה בעתיד לתובעת 1 -
  4. הפסד השתכרות ופנסיה בעתיד לתובעים 2-3 -
  5. הוצאות ניידות מוגברות / ורכישת התאמת רכב המתאים למגבלות התובע 1 -
  6. הוצאות רפואיות מוגברות בעתיד, לרבות מכשירים אביזרים ותרופות וטיפולים רפואיים ופרה רפואיים בעתיד לתובע 1 -
  7. הוצאות בגין צרכים מיוחדים בחינוך לתובע 1 -
  8. הוצאות עזרת הזולת וסיעוד בעתיד לתובע 1 -
  9. הוצאות התאמת בית המגורים למגבלותיו של התובע 1 -
  10. הוצאות מוגברות בגין מיזוג אויר ובלאי מואץ למזגנים -
  11. הוצאות כביסה מוגברות ובלאי מואץ למכונת הכביסה ומייבש הכביסה -
  12. שכ"ט אפוטרופוס -
  13. הוצאות עבור חוות דעת מומחים ויועצים לצרכי שיקום לרבות מרפא בעיסוק, אדריכל ומהנדס -
  14. פגיעה באוטונומיה לתובעים 2-3 -
74. כל הנזקים דלעיל היו נמנעים אילו הייתה התובעת זוכה למעקב הריון נאות והפניה לבדיקות סקירת מערכות ו US כנדרש. במצב דברים זה היו מתגלים הפגמים במוחו של התובע והייתה מתקבלת ההחלטה המתבקשת על הפסקת ההריון מבעוד מועד. התובעים יטענו כי על הנתבעים, ביחד ולחוד, לפצותם בגין כל הנזקים שנגרמו להם בגין אחריותם לנזקיהם עקב אי הפסקת הלידה, כמפורט בכתב תביעה זה.
75. כל הטענות נשוא כתב תביעה זה נטענות לחלופין ו/או בהשלמה ו/או במצטבר, הכל לפי הקשר הדברים ועניינם.
76. לבית המשפט הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה.

77. בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובעים את מלוא סכום נזקיהם, כפי שיוכחו לפניו, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית, בצרוף הוצאות המשפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדין.

עמית אוחיה, עו"ד יורגלביץ, ע"מ
מ.ר. 17454 מ.ר. 12399
ב"כ התובעים